

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4325010289
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4325010289.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej v trestnej veci odsúdeného A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 19.06.2025, sp. zn. 4Pp/17/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 22.07.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/145/2017 zo dňa 20.12.2017, právoplatným 20.12.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 1T/145/2017 zo dňa 14.12.2022, právoplatným dňa 30.03.2023.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený. Bližšie písomné odôvodnenie zahlásenej sťažnosti nadriadenému súdu do momentu začatia neverejného zasadnutia doručené nebolo.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k sťažnosti podanej odsúdeným sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo. Dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa dodržal zákonom upravený postup, pretože pri zachovaní práv odsúdeného umožnil mu na verejnom zasadnutí vykonanom prostredníctvom videokonferencie vyjadriť sa k podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu k rozhodnutiu v merite veci.

Nadriadený súd vychádzajúc zo stavu, že odsúdený podanú sťažnosť žiadnym spôsobom neodôvodnil pripomína, že pre kladné rozhodnutie o žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený preukázal vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliada aj

na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený v čase jeho rozhodovania splnil formálnu podmienku – vykonal polovicu z uloženého trestu odňatia slobody, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z predloženého spisového materiálu súčasne vyplýva, že odsúdený má predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody dňa 17.02.2026, jedná sa o trest odňatia slobody nariadený po neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Na podklade vykonaného dokazovania súd I. stupňa vyvodil správny záver o nesplnení ani jednej z materiálnych podmienok odsúdeným, ktoré Trestný zákon vyžaduje k podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere nadriadený súd poukazuje na vyčerpávajúce právne úvahy súdu I. stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia, pretože aj podľa jeho názoru predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sú výlučne plnenie povinností, správanie, preukázanie polepšenia a možnosť očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa správne pri rozhodovaní prihliadal aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. I keď odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody dosiahol dve disciplinárne odmeny - pochvaly za vzorné plnenie pracovných povinností a nebol disciplinárne potrestaný, je potrebné pripomenúť hodnotenie riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, podľa ktorého sa odsúdený nezapája do plnenia cieľov programu zaobchádzania dostatočne, nenavštevuje prednášky ani besedy so zameraním na oblasť prevencie recidívy a alkoholovej závislosti, resp. o tieto aktivity prejavuje záujem len v poslednom období, teda pred rozhodovaním o žiadosti o podmiennečné prepustenie. Na podklade tohto hodnotenia možno uviesť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody pasívny, nie je príkladom pre ostatných odsúdených. Nadriadený súd pripomína, že na podmiennečné prepustenie nemá odsúdený automaticky nárok po splnení formálnej podmienky – výkonu zákonom určenej časti trestu, ako to uvádzal odsúdený v podanej žiadosti. Podmienky pre kladné rozhodnutie o žiadosti o podmiennečné prepustenie je potrebné vytvárať počas celého výkonu trestu odňatia slobody. Preto súd I. stupňa správne rozhodol a svoje rozhodnutie vyčerpávajúcom spôsobom odôvodnil, bez potreby jeho ďalšej korekcie či doplnenia zo strany nadriadeného súdu.

Berúc do úvahy uvedené, nadriadený súd nezistiac žiadne dôvody, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť proti napadnutému uzneseniu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)